

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobkyně **J.G.**, zastoupené JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem v Praze 4, Za Zelenou liškou 967, proti žalovanému **Městskému úřadu Kopřivnice**, se sídlem v Kopřivnici, Štefánikova 1163, o přezkoumání souhlasu s oznámenou změnou v užívání stavby ze dne 21.10.2009 č.j. 637/2009/SÚP&52022/2009/Ob,

t a k t o :

I. Žaloba **se o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se v r a c í** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání souhlasu s oznámenou změnou v užívání stavby vydaného žalovaným dne 21.10.2009 č.j. 637/2009/SÚP&52022/2009/Ob. Předmětem souhlasu je změna v užívání části objektu č.p. 35 na ulici Záhumenní v Kopřivnici na pozemku p.č. 2992 v k.ú. Kopřivnice, konkrétně bývalé strojovny v 1. NP na vzorkovnu olejů, maziv, autokosmetiky a příslušenství.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují mimo jiné o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou, nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odst. 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

S ohledem na použitou legislativní zkratku lze podle názoru krajského soudu dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaných ust. § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s. lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti. Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Rozhodující je přitom obsah úkonu správního orgánu. Ze soudního přezkoumávání jsou tak vyloučeny úkony správního orgánu, které jsou rozhodnutími pouze z formálního hlediska, avšak nejsou rozhodnutími ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud dospěl k závěru, že souhlas s oznámenou změnou v užívání stavby vydaný podle ust. § 127 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v platném znění (dále jen stavební zákon) není správním rozhodnutím ani z materiálního ani z formálního hlediska, má povahu jiného úkonu správního orgánu a jako takový nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví.

Krajský soud vycházel především z toho, že ve smyslu ust. § 127 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby na základě oznámení osoby, která má ke stavbě vlastnické právo nebo prokáže právo změnit užívání stavby. Tímto oznámením není zahájeno správní řízení a souhlas s ohlášenou stavbou tedy není správním rozhodnutím. Obdobně upravuje stavební zákon ohlášení jednoduchých staveb, terénních úprav, zařízení a udržovacích prací v § 104 a násl. stavebního zákona (srov. přiměřeně Jiří Doležal, Jan Mareček, Vladimíra Sedláčková, Tomáš Sklenář, Martin Tumka, Zdeňka Vobrátilová: Nový stavební zákon v teorii a praxi, Linde Praha a.s. 2006, str. 206). Tomuto názoru koresponduje také právní úprava obsažená v ust. § 127 odst. 2 stavebního zákona, podle níž teprve rozhodnutí stavebního úřadu, kterým zakáže změnu v užívání stavby, je prvním úkonem v řízení. Nutno zdůraznit, že pro samotný souhlas s oznámenou změnou v užívání stavby nevyžaduje stavební zákon ani formální

náležitosti rozhodnutí, když jednak nepovažuje za obligátní součást uděleného souhlasu odůvodnění a ponechává na úvaze stavebního úřadu i to, zda souhlas bude vydán písemně či konkludentně pouhým uplynutím zákonné lhůty od podání ohlášení, jednak nepočítá ani s možností podání opravného prostředku proti udělenému souhlasu.

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že souhlas s oznámenou změnou v užívání stavby není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší a ani závazně neurčují veřejná subjektivní práva a povinnosti žalobkyně. Nelze dospět ani k závěru, že žalobkyně byla dotčena na svých právech postupem správního orgánu, jak má na mysli ust. § 65 odst. 2 s.ř.s., neboť předpokladem takového závěru musí být proběhnuvší správní řízení a vydání správního rozhodnutí, k čemuž však v posuzované věci vůbec nedošlo z důvodů již shora vyjádřených. Své výhrady směřující především k dotčení vlastnických práv k pozemku p.č. 2987 může žalobkyně uplatnit v občanském soudním řízení u místně příslušného obecného soudu. V rámci správního soudnictví nepřisluší soudu přezkoumávat zákonnost vydaného souhlasu. Krajský soud proto v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ust. § 70 písm. a) s.ř.s. návrh v této věci odmítl, čímž je toto řízení skončeno (§ 64 s.ř.s., § 114 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších právních předpisů.

P o u č e n í : Proti výroku I. a II. tohoto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 15.7.2010

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu